

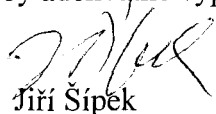
Předložená práce představuje 75 stran textu + seznam 29 použitých odborných titulů. Dělení práce je obvyklé – na část teoretickou a část praktickou.

Práce začíná přehledem Gestalt terapie a jejích relevantních zdrojů, užitečných v práci se sny. Výklad působí dojmem solidní podloženosti studia literatury. Ovšem musím podotknout, že autorka používá přímé citace bez odkazu na konkrétní stránky zdroje. Proč? V odborné literatuře to přece je dobrým zvykem... Kapitola nazvaná Metody snové práce v Gestalt terapii (8 stran textu) je podle autorky stěžejním oddílem teoretické části práce. V několika podkapitolách autorka přibližuje práci se snem z hledisek zpřítomnění v čase, hraní rolí apod. opět se opírá o literární zdroje. U zdroje Pearls, Hefferline a Goodman je v textu datum 2004, ale v seznamu literatury je 1998. Jak je to tedy správně? Na str. 34, 35, 37, 39 je odkaz na práci Miovského (2006), ale v seznamu vzadu chybí. Podobně v seznamu chybí odkaz na Strausse a Corbinovou (1999), citované na str. 36, 40. A další otázka k literárním zdrojům: kromě práce J. Hefferanové (2008, ovšem první vydání je mnohem starší) jsou nejnovější zdroje z roku 2004. Ptám se, jestli od té doby (za 4 roky) skutečně nevyšly žádné relevantní publikace, články apod. Po přečtení teoretické části (jistě tématicky zajímavé!) se ptám, jak by autorka shrnula to, k čemu zde dospěla. Nechci, aby to vyznělo jako nějaká (zbytečná) provokace, ale spíše jako podnět k tomu, aby autorka nezapomínala na potřebu stálé psychologické reflexe tématu, jinými slovy: v čem je to všechno psychologicky zajímavé, užitečné apod.

Praktickou část autorka otevírá Cíly výzkumu a Výzkumnými tématy. „Záměrem praktické části práce“, píše autorka na str. 33, „je rozšířit a doplnit teoretická východiska pohledem na skutečnou práci se sny v praxích ... terapeutů a nahlédnout reálný stav práce se sny v terapeutické praxi.“ Zde si jako čtenář nemohu odpustit otázku, proč a co je třeba doplňovat? Vlastně všechny odkazy byly na práce zkušených teoretiků i praktiků. Vyplývala z teoretické části práce přesto nějaká taková potřeba doplňovat nebo korigovat zmíněné údaje realitou? A kde event. jsou tyto pochyby zmíněny? Rozumím však výzkumné otázky autorky, které metody (viz teoretická část) terapeuti u nás preferují, resp. co je jaksi opomíjené. Ale opět: proč to autorku zajímá? Podobně je to s formulací otázky (viz str. 34) „Jaký je stav praxe v práci se sny u terapeutů praktikujících Gestalt terapii?“ Zajímavá by byla konkrétní dynamika, skrytá pod takovou obecnou otázkou, možné problémy, rozpory volající po psychologickém řešení. Jak by na to autorka odpověděla? Ke schématu otázek (str. 37-39) se ptám, jak tyto otázky vznikly a proč byly zvoleny právě tyto? Byly vybrané z nějaké širší množiny? Ptám se i proto, že následně identifikované trsy předchozí otázky víceméně kopírují. Dále autorka prochází jednotlivé identifikované trsy spolu s příklady výpovědí terapeutů (všechny rozhovory jsou v příloze). Tato část je velmi zajímavá a svým způsobem současně reprezentuje i diskusi. Je ovšem pravda, že vlastní kapitola Diskuse by mohla být obsažnější (než 2,5 stránky). Vždyť to bývá ta nejpodstatnější část odborného pojednání. Je ale také třeba poznamenat, že se v Diskusi autorka poctivě zamýšlí nad získanými výsledky a jejich možnými omezeními.

Závěr: Práce splňuje základní požadavky na ni kladené a já ji doporučuji k obhajobě. Je znát autorčina osobní angažovanost tématem a snaha proniknout hlouběji do struktury Gestalt terapie. Nicméně očekávám, že se autorka u obhajoby adekvátně vypořádá se všemi výše uvedenými komentáři.

Praha 30.12. 2008

Jiří Šípek